

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

Rehnistä vauhtia eurovaaleihin

Euroopan komission varapuheenjohtaja, talouskomissaari Olli Rehn (kesk.) pohti viime viikolla Helsingin Sanomien haastattelussa mahdollisuutta lähteä ehdokkaaksi toukokuussa pidettäviin europarlamenttivaaleihin (HS 17.8.).

Rehnin ehdokkuus riippuu ainakin siitä, onko hänellä mahdollisuus olla Euroopan liberaalidemokraattien liiton (Alde) kärkiehdokas. Suomalaisista puolueista tähän liberaaliryhmään kuuluvat keskusta ja RKP.

Europarlamentin isot puolueet aikovat nimetä ennen vaaleja omat ehdokkaansa komission puheenjohtajaksi, koska Lissabonin sopimuksen mukaan eurovaalien tulos pitää ottaa puheenjohtajan valinnassa huomioon.

Oman puolueryhmittymänsä kärkiehdokkaaksi pääsemiseen on tärkeää, koska vaalien jälkeen heidän joukostaan valitaan henkilöt EU:n tärkeimmille paikoille. Näitä paikkoja ovat muun muassa komission puheenjohtaja, europarlamentin puhemies, EU:n ulkoministeri sekä euryoryhmän puheenjohtaja.

Jos Rehn lähtisi ehdokkaaksi ja tulisi valituksi europarlamenttiin, ovat hänen mahdollisuutensa näihin huippuvirkoihin suhteellisen pienet. Se ei johdu itse ehdokkaasta, vaan siitä, että liberaalit ovat europarlamentissa vasta kolmanneksi suurin puolue. Ainakin tähän saakka suurimmat europuolueet, Euroopan kansanpuolue EPP ja sosialistit, ovat jakaneet tärkeimmät paikat keskenään. Kevään vaalien tulos tietenkin ratkaisee, miten paikat jaetaan.

Rehnin mahdollinen ehdokkuus on nostattanut pienimuotoisen hälyn siitä, miten se vaikuttaisi Suomen mahdollisiin komissaarivalintoihin.

Eurovaalien tulos ei kuitenkaan vaikuta Suomen ehdokkaan valitsemiseen komission jäseneksi. Hänet valitaan edellisten eduskuntavaalien tuloksen perusteella. Hallitusneuvotelujen yhteydessä lienee sovittu, että Suomen seuraava komissaari tulee kokoomuksesta. Mahdollisina ehdokkaina pidetään pääministeri Jyrki Kataista ja Eurooppa- ja ulkomaankauppa-ministeri Alexander Stubbia.

Stubbin mielestä keskustelussa EU:n tulevista komissaareista ovat puorot ja vellit menneet sekaisin. Vaikka Rehn olisi hänen mielestään loistava euroaaliehdokas, niin suurimmat europuolueet jakavat paikat. Stubbin mukaan Euroopan kuvioita ei pidä myöskään sekoittaa Suomen komissaarikuvioihin. Seuraava komissaari tulee Stubbin mukaan kokoomuksesta. (Kauppaalehti.fi 19.8.)

Vaarallinen tinkimaito

Maa- ja metsätalousministeriö (MMM) valmistelee uusia sääntöjä maidon suoramyyynnille. Myönteisestä tiedotamisestaan huolimatta MMM on kiristämässä tinkimaidon myyntiehtoja ja lisäämässä suoramyyntiä harjoittavien tilojen byrokratiaa.

Ministeriön lähtökohhta säädäntötyöhön oli ristiriitainen: Kuluttajien kiinnostus käsitelämätöntä tilamaitoa kohtaan kasvaa kohisten. Toisaalta osa asiantuntijoista varoittaa tilamaidon bakteerivaaroista, joita ei voida täydellä varmuudella sulkea pois ilman teollista käsittelyä.

Hallinnolla on kuitenkin keinonsa. Maitoa voi kyllä myydä, kunhan lisitään vaatimuksia, lomakkeita ja valvontaa.

Jos ministeriön tahto toteutuu, jatkossa jokainen maidon suoramyyjä tutkituttaa sekä eläinten lannan että maidon säännöllisesti. Lisäksi ostajia on informoitava kirjallisesti tinkimaidon vaaroista lapsille, raskaana oleville ja vanhuksille.

Vaadittujen lanta- ja maitoanalyysien hinta

nousee lähelle tuhatta euroa vuodessa. On suuri pelko, ettei monikaan maitotila tällaiseen leikkiin lähde. Lisääntyvä byrokratia kannustaa sek in väärään suuntaan.

Tilalta suoraan myytävän maidon vaarallisuutta on jokseenkin vaikea käsittää. Ei ole montaa vuosikymmentä siitä, kun suurin osa suomalaisista käytti lehmänmaitoa sellaisenaan. Maitohygienia on tiloilla noista ajoista parantunut huimasti, ja Suomessa se on tunnetusti maailman huippua. Riskeistä on toki kerrottava, mutta jonkin verran voisi luottaa myös tuottajan ja kuluttajan harkintaan.

Uusilla velvoitteilla ministeriö haluaa pestä omat kätensä ja työntää kaiken vastuun maidon tuottajalle. On tietysti vielä mahdollista, että lopullisiin asetusteksteihin löytäisi lisää tilaa myös arkijärjelle.

On sääli, jos uusi asetus tukahduttaa maidon suositun suoramyynnin. Sille tuntuisi olevan markkinoilla enemmän kysyntää kuin kasvavalle sääntelylle.

Putkesta astuu ulos hyvin koulutettu työtön

Ajoittain jopa vaarallisen kuumana käytävässä keskustelussa ruotsin opetuksen tarpeellisuudesta ja pakollisuudesta tulee esiin koulun ja työelämänkin peruskysymys: Kokeeko ihminen tekemisensä pakoksi vai oikeudeksi. Kun oppiminen tai työ ei tunnu velvollisuudelta, vaan edulta, tulokset syntyvät kuin itsestään.

Jos emme tyydy paukuttelemaan henkeästä toteamalla, että Suomi on menestynyt Pisa-tutkimuksessa (OECD:n yli 30 maassa 15–16-vuotiaille järjestämä koe matematiikassa, luonnontieteissä, lukutaidossa ja ongelmien ratkaisussa), voidaan todeta, että koko koululaitoksen kehittämisessä on tärkeimpiäkin asioita kuin vääntö ruotsin kielestä.

Opetus- ja kulttuuriministeri Krista Kiurun ehdottama lisävuosi kuulostaa jo ennestään laihan keiton vedellä jatkamiselta, minkä seurauksena kaikille jäisi nälkä. Miten yksi lisävuosi innostaisi oppimaan tai tekemään jotain, jos yhdeksän peruskoulun vuotta eivät siinä ole onnistuneet?

Kyse ei olekaan koulutuksen määräs- tä vaan laadusta. Motivaatio opiskeluun syntyy tiedosta, että koulutus johtaa

jukka.pasonen@maaseuduntulevaisuus.fi

Tärkeimmät eurovaalit tähän saakka

Vuoden 2014 eurovaaleista tulee Euroopalle, Suomelle ja suomalaisille puolueille tärkeimmät eurovaalit tähän saak- ka.

Euroopan parlamentti on näyttänyt kuinka se käyttää ny- kysten perussopimusten mu- kaista valtaansa. Se tulee var- masti pyrkimään oman valtan- sa lisäämiseen jatkossakin aina uuden komission nimittämis- prosessista alkaen.

Suomella on ollut jäsenyyden alkuvaiheesta saakka tunnis- tettava EU-linja: se on pyrkinyt unionin ytimiin ja yhteistyöhön Saksan johtaman maaryhmän kanssa.

Eurovaalit voivat kuitenkin vaikuttaa siihen, millaisia yh- teistyöryhmiä unionissa lähi- vuosina muodostuu.

Suomen puolueille eurovaa- leista tulee kutkuttavat: ele- tään yli 30 vuoden tauon jäl- keen neljän suuren puolueen tilanteessa, jossa kunkin suu- ren puolueen paikkamääräksi voi tulla mitä vain yhden ja nel- jän välillä.

Pieniä puolueita uhkaa ilman edustajaa jääminen. Puoluei- den paineita lisää viime aikojen nopeiden ja suurten kannatus- muutosten ilmapiiri.

Euroopan parlamentti sai uu- den perussopimuksen myötä merkittävästi lisää valtaa muun muassa budjetti- ja maatalous- asioissa. Unionin talousarvi- on käsittelyssä se halusi myös

Koska tuulivoima on ”vihreää”, media omaksui kritiikittömästi pehmeän

”tuulipuisto” -nimityksen. **EX-PÄÄTOIMITTAJA ERKKI TEIKARI SATAKUNNAN KANSASSA**

Olisi Suomen ja Euroopan etu, että europarlamentin ja kotimaan poliittisen johdon välillä olisi vaihtuvuutta kahteen suuntaan.

tuksen kantoihin, ja tämä vä- lillinen vaikuttaminen on suu- ren valiokunnan ja muutaman erityisvaliokunnan keskeisten edustajien käsissä. Tämän to- teaminen ei poista sen merki- tystä, että eduskunnalla insti- tuutiona on ja tulee olla EU- päätöksenteossa potentiaalista valtaa.

Euroopan parlamentin val- ta sen sijaan ei ole välillistä vai- kuttamista vaan suoraa lainsä- dännön laatimista ja välitöntä vallan käyttöä EU-lakien sisäl- töön niissä asioissa, joissa par- lamentti on päättäjänä neuvos- ton rinnalla.

Mepeiltä edellytetään vahvaa ammattitaitoa
Parlamentin vallan kasvu lisää puolueille ja ehdokkaille ase- tettavia vaatimuksia.

Suomalaisista mepeistä vain harva vaikuttaa todellisuudessa asioiden kulkuun niin paljon, kuin blogikirjoituksia ja kam- panjapuheita laatiessaan an- taa ymmärtää. Myös Euroopan

parlamentissa vaikutusvalta syntyy vain ajan ja pitkäjäntei- sen työn myötä.

Vain harva nykyisistä tai tu- levista mepeistämme voi haa- veilla esimerkiksi asemasta budjetin esittelijänä, jollai- seksi aikanaan ylsi rivijäse- nenä työnsä aloittanut pohja- laismeppi Kyösti Virrankoski (kesk.). Vasta vuosikymmenen asiantunteva ja luotettava työ palkittiin todella merkittävällä tehtävällä. Sellaisiin pääsemi- nen on suomalaisille yhä vai- keampaa.

Olisi Suomen ja Euroopan etu, että europarlamentin ja kotimaan poliittisen johdon vä- lillä olisi vaihtuvuutta kahteen suuntaan.

Esimerkiksi ministerikoke- mus omassa maassa antaa me- pille topakan lähtökohdan ja keskimääräistä paremman kä- sityksen tehtävän luonteesta. Vastaavasti meppinä toimineel- la poliitikolla on valmiimpi kä- sitys EU-asioiden merkityksestä ja päätöksenteon arkkiteh- tuurista kuin vain kansallista kokemusta omaavalla.

Onkin hyvä, että Euroopan parlamentista ei ole muodos- tunut sellaista ”norsujen hau- tausmaata” kuin jossakin vai- heessa saattoi pelätä. Viime vuosina on ollut jo mahdollista siirtyä tai palata Euroopan par- lamentista korkeisiin tehtäviin kotimaassa. Paavo Väyrynen, Alexander Stubb, Heidi Hau- tala ja Carl Haglund ovat esi- merkkejä tästä.

Piia-Noora Kauppi puoles-

taan siirtyi mep-uralta talous- elämän merkittävään tehtä- vään. Onnistuminen ehdokas- hankinnassa taitaa edellyttää puolueilta sen tunnustamista, että jatkossa siirtyminen näin- kin päin on tarpeellista ja luon- tevaa.

Suomesta valitaan kolmetois- ta meppiä. Määrästä ei riitä ko- solti jaettavaa kahdeksan edus- kuntapuolueen ja uusien yrit- täjien kesken. Nyt EU:n parla- mentissa on peräti seitsemän puoluetta edustettuna.

Lähestyvät eduskuntavaalit pitänevät huolta siitä, että vaa- liliittojen satumainen onni ei tällä kertaa siivitä ketään lasi- palatsiin, vaan jokainen puo- lue rakentaa omalle pohjalleen. Viime presidentinvaalit osoiti- vivat, että puolueen koko edus- kunnassa tai eduskuntagallu- peissa eivät takaa toisenlaisessa vaalissa yhtään mitään.

Toivottavasti puolueiden menestyspaineeet eivät kuiten- kaan johda siihen, että euro- vaalien ehdokaslistat ja aiheet kudotaan vain kotimaisen juo- nen ympärille.

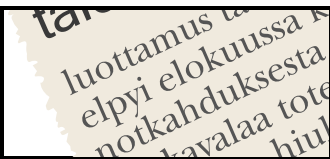
Vastuulliset puolueet ottavat vaalien paineet vastaan ehdo- kaslistalla, josta löytyy osaavia ja sitoutuvia edustajia vuosi- kausien työhön. Se on pitkällä tähtäyksellä suomalaisten etu.

Kirjoittaja on yhteiskunta- tieteiden maisteri ja EU:n alueiden komitean jäsen.

Maalais-romantiikkaa

Hääpari saapui Joroisissa juhlapaikalle morsiamen isän Zetorilla. **Kirsi** ja **Jesse Sistosen** matka sujui mukavasti heinien pehmus- tamalla traktorin lavalla. Viimeinen nousu ennen katanon pihalle tuloa sai traktorivanhuksen vähän puuskuttamaan.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää **MT:n** toimi- tukseen osoitteeseen **lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi**. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

Karhu toimii karhun tavoin

Ilkka muistuttaa, että karhu kävi viikonloppuna lenkkeiljän kimppuun.

”*Karhu paini tovin miehen kanssa, ja seuraukset olivat miehen kannalta ikävät, vaikka eivät onneksi hengenvaaralliset.*

Karhu on luontomme kuulu- va petoeläin. Viime vuosina ovat ihmisten ja karhujen elinympä- ristöt lähestyneet huolestutta- vasti toisiaan. Jotkut karhuista kiinnostuneet ovat järjestäneet niille haaskaruokintaa. Sen huo- nona puolena on, että karhut al- kavat tottua ihmisiin.

Petoeläin toimii aina luon- tonsa mukaan. Tuttavallista ja turvallista karhua ei olekaan, mikä voi joskus ihmisiltä uno- hua. Jos ihminen vahingossa joutuu esimerkiksi karhuemon

ja pennun väliin, emo hyökkää luontonsa pakottamana puo- lustamaan pentuaan.

Asiantuntijoiden mukaan karhukanta on Alavuden seu- dulla kasvanut. Metsästyskausi antaa tilaisuuden kahden kar- hun kaatoon.”

Päivä ilman byrokratiaa

Inkeri Pasanen kiittelee **Kes- kisuomalaisessa** jo perinteeksi muodostunutta valtakunnallista Ravintolapäivää.

”*Kuka tahansa saattoi siis heit- täytyä päiväksi ravintoloitsi- jaksi tai kahvilan pitäjäksi ja kutsua asiakkaita omia herku- kujan maistamaan, korvausta vastaan.*

Suomen kaltaisessa byrokra- tian mallimaassa moni hyvä idea on tukahtunut jo alkumet- reillä viranomaisvalvontaan ja erlläisten lupahakemusten mo- nimutkaisuuteen. Ravintola- päivä on tästä virkistävä, suo- rastaan uskomaton poikkeus!

Kukaan ei kysele herkkujan kauppaavilta kotikokeilta edes hygieniapassia.”